

[Kjær Rasmussen.]

Lyngby rører ved noget helt rigtigt, når han i Ekstra Bladet for lørdag den 5. oktober siger:

„Der er grund til at håbe på og aktivt stræbe mod et samfund med mange legale og accepterede forhold mellem kønnene. Mellem de ens og de to forskellige. Mellem de mange og de to alene.“

VS har som sagt sympati for dele af SF's forslag, men det, vi synes der ligesom mangler, er et stormløb mod det gængse kønsrollemønstre.

Kai Moltke: Jeg kan ikke være enig med justitsministeren, når han ved denne lejlighed går så langt tilbage som til Cæsars skildring af, hvordan ægteskabsforholdene var i sin tid i det Britannien, som blev erobret. Det er jo sådan ved krige og voldelige sammenstød, at parterne undertiden giver et billede af modparten, som ikke stemmer overens med den absolutte virkelighed. Ja, justitsministeren kunne omtrent med samme ret, hvor det drejer sig om de homofile, have taget en anden romersk historieforfatter, Tacitus, som gør opmærksom på, at Donaугrænsen i München på et vist tidspunkt i den grad var præget af homofile forbindelser, så befolkningen udtyndedes, og at man derfor blev nødt til at indflytte romerske kolonister for at sikre et vigtigt strategisk forsvarssystem inden for romerriget. Men jeg tror altså, hvis man skal se på en ting, skal man se på den i sammenhæng med udviklingen.

Der er store dele af det forslag, som hr. Poul Dam her har fremsat, som kan blive vigtige i en debat, ja, der er endogså afsnit med hensyn til liberalisering af ægteskabslovgivningen, som ganske alvorligt bør indgå i det nedsatte udvalgs overvejelser. Men det er jo sådan, at vi nu lever i en overgangstid. Vort samfundsmønster skifter, og vore produktionsforhold ændres, og ingen har endnu konkret viden eller fremsyn nok til at se, hvor dette på det familiemæssige område fører hen.

Jeg vil straks tage forbehold over for visse paragraffer, som allerede er blevet kritiseret her. Jeg tror, at når man er tilhænger af en lempeligere og hurtigere opløsning af ægteskab, så skal man ikke samtidig som i § 21 og følgende tale om

tvang til ægteskab uden begge parter samtykke. For det, at man begynder et samliv så at sige under frie forhold, er jo ikke det samme som, at man senere hen har tænkt at indgå ægteskab. Altså må en sådan bestemmelse forudsætte en gensidig overenskomst og ikke en ensidig registrering.

Jeg er i høj grad tilhænger af, at vi i den nuværende samfundsform under de nuværende forhold afskaffer trykket mod minoriteterne, trykket mod dem, som er anderledes. Det er jo en rest, lad os sige af en moralkodeks, som nærmer sig sin afslutning, at nægte ligestilling for borgerne på en hel række områder. Men jeg vil dog samtidig have store juridiske og lovmæssige betænkeligheder ved f. eks. at sige, at hvis to homofile har boet sammen i to år, den ene måske afhængig af den anden, så har den anden part lov til at forlange det indregistreret som ægteskab med alle dertil hørende rettigheder. Jeg er i høj grad på dette område tilhænger af en beskyttelseslovgivning, af en registrering af aftaler om rettigheder, men det forekommer mig, at sådanne ting mere hører hjemme i dels straffelovgivningen, som vi har den i dag, og dels i aftalelovgivningen, hvor det drejer sig om kontrakter og økonomiske aftaler og deres konsekvenser, end i den egentlige ægteskabslovgivning. Så dette punkt og de følgende punkter kan jeg derfor for mit vedkommende ikke sanktionere.

Så er der teorien om storfamilien. Når man arbejder med sådanne ting i så at sige sommerferiens hvide netter, så er det undertiden, at fantasien begynder at spille på felter, hvor man fjerner sig fra realiteterne, hvor man når frem til den tilstand, som er ved at blive moderne også i tolkningen af visse teorier, at mens socialisme begyndte som en stræben bort fra utopi og hen til videnskab, så vender man nu bøtten en gang og siger: vi giver afkald på videnskaben og vender tilbage til utopien. Og jeg må sige, at det stemmer ikke sammen med min opfattelse af de opgaver, der ligger for en socialistisk bevægelse.

Jeg er fuldstændig klar over, at storfamilien er et problem, som måske kan blive aktuelt under visse forhold og andre forhold, men det er jo et fænomen, som vi ikke behøver at gå tilbage til Cæsars gallerkrig for at finde; det ville dog være